

Købekraften udadtil, vilde vi nærme os det Tal, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nævnte.

Det ærede Medlem fremhævede imidlertid, at det var ugrøligt at komme frem ad den Vej, ved at nedsætte Produktionsudgifterne og dermed Lønningerne, fordi de nuværende Lønninger er fastsat ved Overenskomster mellem Parterne, og disse Overenskomster maatte overholdes. Ja vel, det kunde aldrig falde mig ind, at man skulde bryde Overenskomsterne, lige saa lidt som at man ad Lovgivningens Vej skulde blande sig i dette Forhold. Men naar begge de interesserede Parter ser, at Opretholdelsen af disse Overenskomster med den nuværende Kronekurs medfører hel eller delvis Standsning af Virksomhederne, til Skade for Arbejderne, der føres ud i Arbejdsløsheden, hvor de maa leve af Understøttelser og friste en langt ringere Tilværelse, end hvis de var blevet i Arbejdet selv til en ringere Løn end den tariffmæssige, og tillige til Tab for Kapitalen, som paa Grund af Virksomhedernes hele eller delvise Standsning nærmest kommer til at ligge død, saaledes at begge de interesserede Parter har Fordel af at komme bort fra disse Overenskomster, saa mener jeg, at begge Parter maatte være i høj Grad interesserede i en frivillig Revision af Overenskomsterne, som muliggør Virksomhedernes Fortsættelse, og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at jeg overhovedet kun har talt om frivillige Overenskomster, om Nedsættelse af Produktionsudgifterne. Selv om Organisationerne er blevet store og mægtige, er der dog vel nok endnu Mulighed for, at de vil tage et rimeligt og fornuftigt Hensyn til rent praktisk tilstedeværende Forhold for dog at holde Virksomhederne i Gang.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann omtalte i denne Forbindelse, at hvis man skulde frem ad den Vej, maatte Staten suspendere Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og Overenskomsterne maatte suspenderes o. s. v. Saa drastiske Forholdsregler tror jeg aldeles ikke er nødvendige, og saadanne Forholdsregler har jeg aldeles ikke kaldt paa gennem mine Udtalelser, idet jeg stadig mener, at der endnu er megen sund Fornuft hos begge Parter. Det, som jeg kalder paa, er Villien, den fælles Villie til ved gensidig Imødekommenhed at komme ud over de vanskelige Forhold. Men hvis de vedkommende Parter mener, at det er Statens Pligt at støtte, ikke blot gennem Understøttelser til de arbejdsløse, men ogsaa ved at give Tilskud til Opretholdelse af de tariffmæssige Lønninger, der jo dog følger af private Overenskomster,

saa synes jeg, at man stiller Krav til Staten, som andre Erhverv, der ogsaa er ude i meget vanskelige Forhold, maa opfatte som ganske urimelige.

Thi det ærede Medlem Hr. Pinstrup har jo ganske Ret i de Bemærkninger, han gjorde om Landbruget. Dersom Landbruget paa Grund af høje Produktionspriser f. Eks. ikke kan producere Smør billigere end 3,50 Kr. pr. kg., men kun kan opnaa en Pris for Smørret af 3,25 Kr., skulde det da berettigede Landbruget til et Statstilskud af 25 Ø. pr. kg Smør? Ja, Landbruget kunde med samme Ret kræve et Tilskud som det, der nu kræves til Opretholdelse af de tariffmæssige Lønninger indenfor Industrien; men det gør man nu en Gang ikke fra Landbrugets Side; man søger der at indrette sig efter de forandrede Forhold og at bringe Produktionsudgifterne ned, saaledes at man saa vidt muligt kan producere uden Tab, og selv om man ikke kan producere uden Tab, standser man ikke Produktionen af den Grund, men man fortsætter Produktionen, og man tager Tabet i Forventning om, at der igen kommer andre Forhold. Men saa vil det unægtelig ogsaa falde danske Landmænd vanskeligt at forstaa, at Staten skal yde Tilskud til Opretholdelse af tariffmæssige Lønninger indenfor Industrien, som er fastsat paa en Tid, da Kronens Købeevne laa 20—25 pCt. lavere end i Dag.

Og hvad der gælder Landbruget i dette Forhold, gælder selvfølgelig ogsaa andre Erhverv, baade Handel og Skibs fart. Mener man, at det var rimeligt og naturligt, at Skibsfarten kom og krævede Tilskud fra Staten, fordi nu over 100 Skibe af den danske Handelsflaade er lagt op, da de ikke kan klare sig i Konkurrencen? Jeg ved ikke, hvilke Konsekvenser det vil faa, hvis dette skal betragtes som en Begyndelse, og hvis man vil stille sig paa samme Maade overfor andre Erhverv, som man vil stille sig overfor Industrien i et Forhold som dette.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann anerkendte den sunde Tanke, der laa bagved Lovforslaget, Tanken om at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse. Jeg er enig i, at det er en sund Tanke at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse; men jeg er ikke enig i, at det er en sund Tanke, at dette Arbejde absolut skal være Arbejde til tariffmæssige Lønninger, og at hvis man ikke kan faa Arbejde til tariffmæssige Lønninger, skal man hellere gaa ud i Understøttelse end arbejde til en noget reduceret Løn. Den Tanke, der ligger til Grund for en saadan Betragtning, kalder jeg for mit Vedkommende ikke for nogen sund Tanke. Hvis man derimod